

SENTÈNCIA 2002-21 DE 4 DE JUNY DE 2002

ESTRANGERS. Renovació de l'autorització temporal de residència i treball. La residència efectiva en el Principat suposa que el centre d'interessos personals i patrimonials estigui situat en territori andorrà.

Ponent : M.I. Sr. Bernard Plagnet

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- El Sr. J.T.C. va interposar recurs contra la decisió del Govern de data 24 de gener de 2001, confirmant la resolució del Ministre d'Interior de 17 de novembre de 2000 de no renovar la seva autorització temporal de residència i treball, tot sol·licitant la revocació del darrer acte administratiu i l'estimació de la sol·licitud de renovació de la seva autorització de residència i treball.

2.- En la sentència de 28 de setembre de 2001, el Tribunal de Batlles ha desestimat la demanda promoguda pel Sr. J.T.C.

3.- En el seu recurs d'apel·lació de data 30 de novembre de 2001, el Sr. J.T.C. manifesta principalment:

- que no ha deixat de tenir residència efectiva en el territori nacional andorrà, de manera real, eficaç i veritable,

- que la tasca laboral d'agent comercial consisteix en la captació de clients fora d'Andorra, raó per la qual el seu patró acorda que efectui els desplaçaments necessaris en relació a la natura del treball, el que l'obliga a estar absent del país durant determinades èpoques de l'any.

- la conclusió de l'enquesta de la policia mostra clarament que el Sr. J.T.C. viu a Andorra i treballa, encara que no sigui amb permanència física al Principat, tot l'any, pel compte d'una societat mercantil andorrana.

- que va formular una demanda de prova consistent en requerir al Comú de Sant Julià de Lòria per tal que lliurés còpia dels documents de baixa de la residència del meu principal d'Espanya, que va lliurar al moment de donar-se d'alta a Andorra.

- que pel càlcul del període de residència permanent i efectiva s'ha de tenir en compte els desplaçaments laborals efectuats per compte de l'empresa andorrana. S'adequaria també a les disposicions previstes en el projecte de la llei qualificada d'immigració.

El Sr. J.T.C. ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data primer de febrer de 2002.

4.- En la contesta de data 20 de desembre de 2001, el M.I. Govern manifesta principalment:

- que segons la jurisprudència el que permet la renovació de les autoritzacions que s'atorguen als estrangers que resideixen al Principat, sigui per exercir-hi una professió o treball, sigui per no exercir-hi cap activitat professional o laboral, és no solament la residència efectiva en el territori nacional sinó, el fet de tenir un treball estable, condicions que ja constitueixen els pressupòsits de fet pels quals es lliura l'autorització.

- que es posa de manifest la manca de la residència efectiva al país i d'una activitat laboral estable: el Sr. J.T.C. reconeix que únicament treballa al Principat per compte de l'empresa Viatges Sant Julià durant els mesos d'hivern període durant el qual s'allotja en una habitació de l'hotel Sant Julià, del qual n'és propietari el seu patró.

- que en qualsevol cas, i compte tingut que l'interessat únicament té una estada al Principat durant el període d'hivern, en tot cas, el que hauria d'haver fet és sol·licitar una autorització de sojorn i treball temporal que el facultés per a sojornar i treballar al país durant el període d'hivern.

- de la documentació que consta en autes, es demostra clarament que l'interessat no resideix al Principat.

El M.I. Govern ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 5 de febrer de 2002.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- El Tribunal Superior, Sala Administrativa, es competent per conèixer del recurs, en aplicació de l'article 39-3 de la Llei qualificada de la Justícia.

Segon.- La situació jurídica del Sr. J.T.C. s'ha d'apreciar segons les disposicions del Decret de 3 de juliol de 1980, que es el text actualment en vigor al Principat. Segons la jurisprudència d'aquesta Sala, "el que permet la renovació de les autoritzacions d'aquesta classe és no solament la residència efectiva en el territori nacional sinó, en aquest cas, el fet de tenir un treball estable, que constitueixin els pressupòsits de fet sobre els quals es va lliurar l'autorització de la que se'n demana la renovació" (Sentència 96-22 de 6 de juny de 1996; veure igualment, la sentència 01-50 de 14 de desembre de 2001).

Com manifesta la part apel·lant en el seu recurs, existeixen actualment noves formes de treball per raó de la mobilitat dels treballadors. Però, en l'estat actual de la legislació andorrana, aquesta evolució no remet a la jurisprudència citada més amunt. En efecte, com ha tingut la ocasió de jutjar per exemple, el Tribunal de Justícia de la Comunitat europea, la determinació del lloc de la residència s'ha d'apreciar tenint en

compte el conjunt de les seves rentes i la seva situació personal i familiar. Es tracta, en efecte de determinar l'indret on el treballador té el centre dels seus interessos personals i patrimonials. Aquests principis resulten principalment d'una sentència del Tribunal Europeu de Justícia del 14 de febrer de 1995 (causa C-279/93). S'ha de distingir la situació de "residència habitual" d'aquella de "treballador temporal", que el Consell d'Europa la defineix com segueix (veure Conveni Europeu relatiu a l'estatut jurídic del treballador migrant de 24 de novembre de 1997, article 1 – 2-c): "els treballadors migrats són aquells que són súbdits d'una Part contractant, i efectuen un treball assalariat en el territori d'una altra Part contractant en una activitat que depèn del ritme de les estacions, sobre la base d'un contracte de durada determinada o per una feina determinada".

Podem concloure que la "residència efectiva" en el Principat suposa que el centre d'interessos personals i patrimonials estigui situat en territori andorrà.

Tercer.- Cal aplicar aquests principis en el cas del Sr. J.T.C.

La situació del Sr. J.T.C. s'ha descrit amb precisió segons l'informe de l'assessora jurídica del Servei de Policia de data 19 de gener de 2001 (veure foli 47).

La seva situació professional és la següent: "les enquestes efectuades pel Servei de Policia posen de relleu que segons els empleats de l'hotel Sant Julià, l'interessat s'hi allotja únicament durant la temporada d'hivern i que la seva activitat laboral és la de monitor d'esquí per grups de clients de la societat V.J.-H.J. i per a l'empresa espanyola T. però que la resta del temps es troba fora del país"

La seva situació personal i familiar és la següent: "Pel que fa referència al nucli familiar de l'interessat, l'esposa de l'interessat, la Sra. E.P.A. té la seva residència principal fora del Principat, motiu pel qual és objecte d'una resolució de desestimació de la seva sol·licitud de renovació de l'autorització de residència i treball temporal".

És per tant cert que l'interessat no disposa d'un centre pels seus interessos personals i familiars a Andorra; la seva llar familiar està clarament establerta a Espanya.

D'altra banda, la seva activitat salarial no s'exerceix a Andorra més que d'una manera estacionaria (l'hivern) i durant aquest període, no disposa d'un habitatge permanent a Andorra, ja que s'allotja a l'hotel.

Per consegüent, resulta del conjunt de circumstàncies de fet que per altra banda no s'han discutit, que el Sr. J.T.C. no disposa d'una residència efectiva al Principat. La decisió de no renovar-li l'autorització de residència i treball és per tant conforme a dret.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. J.T.C.

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar que la decisió del Govern de data 24 de gener de 2001 (núm. 6681/2001), confirmatòria de la resolució del Ministre de l'Interior de 17 de novembre de 2000, és ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.